

Η ΑΥΓΗ

Λαϊκισμός και ρατσισμός εις βάρος των νέων

» Παράταση για δύο εξεταστικές περιόδους δίνει ο υπουργός Παιδείας στο 10% των «αιώνιων φοιτητών», οι οποίοι πρέπει να πάρουν πτυχίο, αλλιώς θα ακολουθήσουν τη μοίρα των υπολοίπων. Θα διαγραφούν!

Οι 150.000 αιώνιοι φοιτητές και σπουδαστές δεν επηρεάζουν την εκπαιδευτική λειτουργία, δεν πηγαίνουν στα εργαστήρια για τα αμφιθέατρα, δεν παίρνουν βιβλία, δεν παίρνουν πάσο ούτε κουπόνια σίτισης. Με δυο λόγια δεν επιβαρύνουν σε τίποτα οικονομικά το κράτος. Υπάρχουν μόνο στους καταλόγους της Γραμματείας της σχολής τους. Πίσω όμως από τα νούμερα υπάρχουν άνθρωποι, πολλές και διαφορετικές περιπτώσεις, ανάμεσά τους πολλοί εργαζόμενοι. Και βεβαίως υπάρχει το αυτονόητο δικαίωμα στη μόρφωση ως αυταξία, που δεν είναι δυνατόν να περιορίζεται με αυθαίρετο τρόπο.

Στον δημόσιο διάλογο το επιχείρημα υπέρ της διαγραφής των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών» είναι ακραία ιδεολογικού χαρακτήρα: Η πειθαρχηση του Πανεπιστημίου, η επιβολή συνθηκών εκπαιδευτικού αυταρχισμού, η υγειονομική ζώνη για να μην μολυνθεί το σώμα των φοιτητών! Το γεγονός ωστόσο ότι το κλείσιμο των ΑΕΙ-ΤΕΙ επισυμβαίνει σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής κρίσης αποτελεί γενικότερο σήμα για την κοινωνική περιχαράκωση της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Σε μια περίοδο που το κράτος αποσύρεται από την υποχρέωση οικονομικής στήριξης της Ανώτατης Εκπαίδευσης και τα ΑΕΙ-ΤΕΙ ενθαρρύνονται να αναζητήσουν την οικονομική επιβίωσή τους στις επιχειρήσεις. Σε μια περίοδο που τα ΑΕΙ μετατρέπονται σε Α.Ε., η διαγραφή των «λιμναζόντων φοιτητών» αποτελεί άλλο ένα σήμα για το τέλος της μαζικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, που υπήρξε δημοκρατική κατάκτηση νωρίτερα στη χώρα μας απ' ό,τι στην υπόλοιπη δυτική Ευρώπη.

Η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση υπήρξε βασικός μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Υπήρξε ένα μεγάλο κοινωνικό σχολείο, όπου η Αριστερά και γενικότερα οι προοδευτικές ιδέες διεκδίκησαν την ηγεμονία, την ώρα που στην υπόλοιπη κοινωνία επικρατούσαν συνθήκες ζοφερού αυταρχισμού. Η νεοφιλελεύθερη λαίλαπα δεν επιτρέπει να επιβιώσουν τέτοιες οάσεις, τέτοιες «εστίες αντιεξουσίας». Η μετάλλαξη των ΑΕΙ-ΤΕΙ αποτελεί άλλη μια απόδειξη του τέλους του μεταπολεμικού μοντέλου ανάπτυξης. Ολόκληρο το εκπαιδευτικό σχήμα διατρέχεται ολοένα και περισσότερο από ανυπέρβλητες κοινωνικές ανισότητες που οδηγούν την πλειονότητα των μαθητών και των σπουδαστών στην απόρριψη και τελικά εκτός εκπαίδευσης.

Κι όλα αυτά ενώ караδοκεί η ανεργία, με αποτέλεσμα να μετατρέπεται η μεγάλη πλειονότητα των νέων σε μια γενιά χωρίς παρόν και χωρίς άμεσο μέλλον. Η ανεργία είναι που θα κρίνει και την αξία, δηλαδή την απαξίωση των πτυχίων. Κι όχι ο κοινωνικός αυτοματισμός με τη διαγραφή και την απόρριψη των νέων εν ονόματι της «αξιοκρατίας».

Η ανακίνηση θέματος «αιώνιων φοιτητών» αποτελεί άλλο ένα παράδειγμα κυδαίας δημαγωγίας του μνημονιακού λαϊκισμού, που στοχεύει πολύ μακρύτερα από τη διαγραφή μερικών δεκάδων χιλιάδων ανενεργών φοιτητών, οι οποίοι δεν εμποδίζουν σε τίποτα.